

ประเด็นความเสี่ยงที่สำคัญของปี พ.ศ. 2567

ความเสี่ยงที่สำคัญขององค์กร

ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์	
ปัจจัยความเสี่ยง	1. ความมั่นคงทางวัตถุดิบ
ประเด็นและผลกระทบที่สำคัญ	ปริมาณและคุณภาพของอ้อยอาจไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่คาดการณ์ไว้ ส่งผลต่อการผลิตน้ำตาลให้ได้ตามแผน และกระทบต่อธุรกิจต่อเนื่อง ได้แก่ ชานอ้อย ใบอ้อย โมลาส ยีสต์ นำไปสู่ความเพียงพอในการขายและต้นทุนที่สูงกว่าคาดการณ์ อันเนื่องมาจากประเด็นหลักในปี พ.ศ. 2567 ดังนี้ - ปรากฏการณ์เอลนีโญ ปริมาณน้ำฝนต่ำกว่าความต้องการ อุณหภูมิสูงกว่าค่าเฉลี่ยปกติ ซึ่งส่งผลต่อปริมาณและคุณภาพอ้อยที่เข้าหีบ - สถานการณ์การแข่งขันที่รุนแรงเนื่องจากปริมาณอ้อยทั่วประเทศที่มีจำกัด ประกอบกับราคาน้ำตาลปรับตัวสูงขึ้น และนโยบายภาครัฐที่ควบคุมอ้อยสดอย่างเข้มงวด การแข่งขันของธุรกิจที่ต้องการใช้วัตถุดิบประเภทเดียวกัน ได้แก่ การจัดหาเชื้อเพลิงเสริมของธุรกิจไฟฟ้า การจัดหาไม้สำหรับธุรกิจวัสดุทดแทนไม้ และการจัดหาโมลาสในการผลิตเอทานอล ส่งผลต่อการควบคุมต้นทุนให้เป็นไปตามประมาณการ
การดำเนินการ	มุ่งเน้นการบริหารจัดการทั้งในระยะสั้นและยาว เช่น - จัดทำสัญญาซื้อขายอ้อยจากเกษตรกรชาวไร่อ้อย (Contract Farming) และสนับสนุนทุนสำหรับปัจจัยในการผลิตและเก็บเกี่ยว รวมถึงอุปกรณ์ชลประทาน เช่น ปูย ยากำจัดศัตรูพืช พันธุ์อ้อย เป็นต้น - สนับสนุนการพัฒนาแหล่งน้ำทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ เพื่อให้ชาวไร่อ้อยมีปริมาณน้ำที่เพียงพอสำหรับใช้ทำการเกษตร เช่น โครงการพัฒนาแหล่งน้ำ (Oasis Project) โครงการเติมน้ำในดิน เป็นต้น รวมถึงเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำ เช่น อุปกรณ์น้ำหยด และระบบส่งน้ำ พลังงานแสงอาทิตย์ เป็นต้น - สนับสนุนเทคโนโลยีและวิทยาการสมัยใหม่ เพื่อช่วยพัฒนาระบบการจัดการอย่างยั่งยืน ตั้งแต่ไร่อ้อยสู่โรงงาน ภายใต้โครงการมิตรผลโมเดิร์นฟาร์ม (Mitr Phol ModernFarm) - วางแผนการเก็บเกี่ยวอ้อยโดยใช้ระบบ Cutting order และเลือกแปลงอ้อยที่ได้อายุการเก็บเกี่ยวและอ้อยมีความสมบูรณ์เข้าหีบก่อน - ติดตามสถานการณ์การแข่งขัน และมีการปรับแผนดำเนินการให้สอดคล้องกับภาวะการแข่งขันอย่างรวดเร็ว - ขยายพื้นที่จัดหาไม้ให้กว้างขึ้นและวางแผนเพิ่มสัดส่วนการใช้เชื้อเพลิงทางเลือกในการผลิตไฟฟ้า เช่น ใบอ้อย ฟางข้าว แกลบ เป็นต้น รวมถึงจัดหาวัตถุดิบทางเลือกในการผลิตเอทานอล เช่น C-Mol เป็นต้น เพื่อบริหารสต็อกและบริหารต้นทุน

ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการ

ปัจจัยความเสี่ยง

2. การจัดการการปล่อยของเสียและมลภาวะ

ประเด็นและผลกระทบที่สำคัญ

กระบวนการและกิจกรรมทางธุรกิจอาจส่งผลกระทบต่อด้านสิ่งแวดล้อมให้แก่พนักงานและชุมชน มีผลกระทบความน่าเชื่อถือที่จะควบคุมและลดการปล่อยมลพิษในรูปแบบต่างๆ เช่น ฝุ่นละออง น้ำเสีย และกากอุตสาหกรรม เป็นต้น

ในบริบทปัจจุบันที่ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมได้รับความสนใจและมีความเข้มงวดมากยิ่งขึ้น การละเลยการจัดการของเสียและมลภาวะอาจนำไปสู่การร้องเรียน การฟ้องร้องดำเนินคดี และส่งผลกระทบต่อต้นทุนการดำเนินงาน ชื่อเสียงและภาพลักษณ์ขององค์กร รวมถึงความเชื่อมั่นจากลูกค้าและผู้บริโภคด้วยเหตุนี้การป้องกันและแก้ไขปัญหาการปล่อยของเสียและมลภาวะจึงเป็นภารกิจสำคัญที่ต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการเติบโตทางธุรกิจ เพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมและสร้างความยั่งยืนในการดำเนินธุรกิจอย่างแท้จริง

การดำเนินการ

มาตรการจัดการการปล่อยของเสียและมลภาวะทั้งในระยะสั้นและยาว เช่น

- การบริหารจัดการคุณภาพอากาศ
 - การเฝ้าระวังคุณภาพอากาศ บริหารจัดการคุณภาพอากาศแบบเชิงรุก ด้วยการพัฒนาระบบ AERMODEL และ IoT Sensors เพื่อติดตามและแจ้งเตือนคุณภาพอากาศในพื้นที่โรงงาน
 - การป้องกันที่แหล่งกำเนิด เช่น สนับสนุนให้ชาวไร่จ่อยตัดจ่อยสดมากขึ้น ด้วยการรับซื้อใบจ่อย และสนับสนุนการใช้เครื่องสางใบในไร่จ่อย ติดตั้งระบบควบคุมฝุ่นด้วยหยดน้ำ (Wet Scrubber) และทยอยนำระบบควบคุมฝุ่นด้วยไฟฟ้าสถิต (Electrostatic Precipitator) เพื่อดักจับฝุ่นจากการเผาไหม้จากการผลิตไฟฟ้าชีวมวล เป็นต้น
 - บรรเทาผลกระทบจากฝุ่นละอองโดยดำเนินการป้องกันอย่างเข้มงวดและเหมาะสม เช่น การจัดแนวป้องกันทางผ่านด้วยการปลูกต้นสนเพื่อดักจับฝุ่นจากกองขานจ่อย การติดตั้งกำแพงตาข่ายสูงรอบบริเวณกองขานจ่อย และการจัดรถน้ำฉีดพรมบนถนนทั้งในโรงงานและชุมชนโดยรอบ เพื่อลดการฟุ้งกระจายของฝุ่นละอองจากการสัญจร เป็นต้น
 - การกำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศ ด้วยการตรวจวัดคุณภาพอากาศที่ปล่อยระบายอากาศ และคุณภาพอากาศในพื้นที่ เพื่อติดตามคุณภาพให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด และเป็นไปตามรายงานการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- การบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ โดยบริษัทได้นำหลัก 4Rs ได้แก่ การจัดหาแหล่งน้ำในระดับผิวดินและใต้ดินเพื่อเป็นแหล่งน้ำสำรอง (Resource) ลดการใช้น้ำในกระบวนการผลิต (Reduce) การหมุนเวียนน้ำที่เกิดจากกระบวนการผลิตกลับมาใช้ซ้ำ (Reuse) การนำน้ำที่ผ่านกระบวนการบำบัดกลับมาใช้ใหม่ (Recycle)
- การบริหารจัดการของเสียอุตสาหกรรม บริษัทได้กำหนดกลยุทธการบริหารจัดการของเสียตามแนวคิดลำดับขั้น (Waste hierarchy) ประกอบด้วย การลดของเสียที่ก่อเกิด (Avoid/Reduce) การนำกลับมาใช้ซ้ำ (Reuse) การรีไซเคิล (Recycling) และการนำกลับคืนอื่นๆ (Recovery) เช่น การเปลี่ยนขยะให้เป็นพลังงาน เพื่อลดปริมาณของเสียที่นำไปกำจัดด้วยการเผาหรือการฝังกลบ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการกำหนดมาตรฐานการบริหารจัดการของเสียให้สอดคล้องตามกฎหมายและหลักปฏิบัติสากล
- มีกระบวนการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นมาตรฐาน โดยได้รับการรับรองมาตรฐานการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม หรือ ISO14001 และสนับสนุนให้เกิดการลดใช้พลังงานผ่านการจัดทำมาตรฐานระบบการจัดการด้านพลังงาน หรือ ISO50001
- จัดให้มีกระบวนการในการรับข้อร้องเรียนด้านสิ่งแวดล้อมผ่านช่องทางต่างๆ เช่น โซเชียลมีเดีย โทรศัพท์ และกำหนดให้มีคณะกรรมการไต่ถาม ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนจากภาคส่วนโรงงาน หน่วยงานภาครัฐและชุมชน เพื่อให้มีการร่วมแสดงความคิดเห็น เสนอแนะ และนำมาพัฒนาปรับปรุงระบบการบริหารด้านสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เป็นต้น

ความเสี่ยงด้านการเงิน

ปัจจัยความเสี่ยง

3. ความผันผวนของราคาสินค้าโภคภัณฑ์

ประเด็นและผลกระทบที่สำคัญ

ความผันผวนของสินค้าโภคภัณฑ์ทำให้การคาดการณ์แนวโน้มของราคาสินค้าโภคภัณฑ์ ได้แก่ น้ำตาล กากน้ำตาล ปุ๋ย วัสดุทดแทนไม้ และพลังงาน สามารถทำได้ยาก และนำไปสู่ความผันผวนของรายได้และต้นทุนที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่มธุรกิจ โดยในปี พ.ศ. 2567 ธุรกิจต้องเผชิญกับความท้าทายที่สำคัญ เช่น

- ราคาน้ำตาลมีแนวโน้มผันผวนจากหลายปัจจัยหลัก ทั้งปัจจัยด้านอุปทาน เช่น ผลผลิตอ้อยในบราซิล อินเดีย และไทย ที่อาจลดลงหรือเพิ่มขึ้นเนื่องจากสภาพอากาศ นโยบายภาครัฐด้านการส่งออก-นำเข้า ตลอดจนการตัดสินใจปรับสัดส่วนการผลิตเอทานอลซึ่งเชื่อมโยงกับราคาน้ำมันโลก เป็นต้น ในขณะที่ปัจจัยด้านอุปสงค์ยังคงแปรผันตามการบริโภค รวมถึงแรงซื้อขยายจากกองทุนต่างๆ ในตลาดล่วงหน้า นอกจากนี้ความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนที่แข็งค่าหรืออ่อนค่าอย่างรวดเร็ว ก็ส่งผลกระทบต่อทิศทางราคาสินค้าโภคภัณฑ์ทั่วโลก รวมถึงน้ำตาลอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ความผันผวนที่รวดเร็วและเกินความคาดหมายส่งผลต่อการคาดการณ์รายได้และต้นทุนของบริษัทอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยง
- ราคาโมลาสที่ปรับตัวสูงขึ้นส่งผลต่อต้นทุนการผลิตเอทานอลที่สูงขึ้นในขณะที่ต้องการใช้เอทานอลลดลง จากนโยบายภาครัฐที่ยกเลิกการชดเชยราคาน้ำมันแก๊สโซลีน E85 รวมถึงการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าที่เพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้ปริมาณการขายเอทานอลลดลง
- ราคาปุ๋ยที่ปรับสูงขึ้นจากเหตุการณ์รัสเซีย-ยูเครน และเหตุการณ์ความไม่สงบต่างๆ ในตะวันออกกลาง ส่งผลกระทบต่อความต้องการใช้ปุ๋ยของเกษตรกรลดลง
- ต้นทุนการผลิตและขนส่งที่เพิ่มสูงขึ้นจากเหตุการณ์ความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ในหลายภูมิภาค เช่น ความขัดแย้งในยุโรปตะวันออกและตะวันออกกลาง การเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบายด้านพลังงานของประเทศผู้ส่งออกหลัก ได้สร้างความไม่แน่นอนในตลาดพลังงานโลกอย่างต่อเนื่องปัจจัยเหล่านี้มีผลกระทบโดยตรงต่อราคาน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ โดยเฉพาะในช่วงที่ความขัดแย้งทวีความรุนแรงและการเปลี่ยนแปลงเส้นทางการขนส่งระหว่างประเทศ ทำให้เศรษฐกิจต้องเผชิญกับความผันผวนต่อเนื่อง

การดำเนินการ

มุ่งเน้นการบริหารจัดการทั้งในระยะสั้นและยาว เช่น

1. การกำหนดให้มีคณะกรรมการขายทั้งน้ำตาลและเอทานอล เพื่อกำหนดทิศทางและนโยบาย รวมถึงมีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงที่จะทำหน้าที่ในการติดตามสถานการณ์และวิเคราะห์แนวโน้ม รวมถึงประเมินผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นโดยตรงต่อราคาขายเพื่อให้สามารถตัดสินใจได้เหมาะสมต่อเหตุการณ์
2. การประสานงานอย่างใกล้ชิดกับหน่วยงานและสมาคมที่เกี่ยวข้อง เช่น บริษัท อ้อยและน้ำตาลไทย จำกัด (อนท.) สมาคมผู้ผลิตเอทานอล เป็นต้น เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและแนวทางการขายน้ำตาลและเอทานอลประกอบการวางแผนกลยุทธ์และแผนในการขายของบริษัท
3. เลือกใช้เครื่องมือในการป้องกันความเสี่ยงที่หลากหลาย เพื่อป้องกันและบรรเทาความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาน้ำตาล เอทานอล และแม่ปุ๋ย ที่เหมาะสมต่อสถานการณ์ เช่น การทำสัญญาซื้อขายน้ำตาลล่วงหน้า เป็นต้น
4. วางแผนร่วมกันระหว่างหน่วยงานภายในที่เกี่ยวข้องเพื่อบริหารต้นทุนและการเพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการผลิต การวางแผนขาย รวมถึงการจัดเก็บและขนส่งให้สามารถแข่งขันได้ เช่น การปรับปรุงเครื่องจักรให้มีประสิทธิภาพ เพื่อลดค่าพลังงานและลดการใช้วัตถุดิบ เป็นต้น
5. ร่วมกับผู้ค้าและลูกค้าในการวางแผนการขนส่งล่วงหน้า เพื่อให้การบริหารค่าขนส่งมีประสิทธิภาพสูงสุด

ความเสี่ยงด้านการเงิน

ปัจจัยความเสี่ยง

4. ความผันผวนของอัตราดอกเบี้ยและอัตราแลกเปลี่ยน

ประเด็นและผลกระทบที่สำคัญ

ในสภาวะที่อัตราดอกเบี้ยอยู่ในระดับสูง รวมถึงการขาดความน่าเชื่อถือในตลาดการเงินและตลาดหุ้นทั่วโลก จากเหตุการณ์พีดัดชำระหนี้ในหลายบริษัท อาจส่งผลกระทบต่อต้นทุนทางการเงินที่สูงขึ้น สภาพคล่องและโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน อีกทั้งความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็วและคาดการณ์ได้ยากที่เกิดจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยปัจจัยเหล่านี้อาจส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตและการขายสูงขึ้น ความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้าและคู่ค้าลดลง นอกจากนี้ยังส่งผลกระทบต่อโครงการลงทุนของกลุ่มมิตรผล ที่จะมีความเสี่ยงทางการเงินที่สูงขึ้นกว่าที่ประเมินไว้ ซึ่งในปี พ.ศ. 2567 ความผันผวนเหล่านี้เกิดจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ เช่น

- สภาวะเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาที่มีแนวโน้มชะลอตัวลง แม้ว่าตัวเลขการจ้างงานและยอดขายปลีกจะปรับตัวขึ้นเป็นปัจจัยที่อาจนำไปสู่การปรับลดอัตราดอกเบี้ยของธนาคารกลางสหรัฐฯ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อทิศทางอัตราดอกเบี้ยทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย
- ธนาคารกลางของสาธารณรัฐประชาชนจีนปรับลดดอกเบี้ยนโยบายลง เพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอุปสงค์ในประเทศ และภาคอสังหาริมทรัพย์ นอกจากนี้การลดดอกเบี้ยนโยบายของสหรัฐอเมริกาทำให้ส่วนต่างดอกเบี้ยระหว่างจีนและสหรัฐอเมริกาลดลง ช่วยเพิ่มโอกาสในการปรับลดดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางของสาธารณรัฐประชาชนจีนเพิ่มเติม
- เหตุการณ์ความไม่แน่นอนทางด้านภูมิเศรษฐศาสตร์ และเหตุการณ์การสู้รบระหว่างประเทศที่ยาวเยิ่นเย้อและมีความยืดเยื้อ ส่งผลต่อการดำเนินนโยบายทางการค้าระหว่างประเทศ
- สำหรับประเทศไทย ยังคงนโยบายเข้มงวดทางด้านการเงิน โดยยังคงรักษาอัตราดอกเบี้ยอยู่ในระดับที่สูง เนื่องจากความเสี่ยงนี้ภาคครัวเรือนยังอยู่ในระดับสูง และการรักษาความสามารถในการแข่งขันของประเทศจากปัจจัยภายนอก เป็นต้น

การดำเนินการ

มุ่งเน้นการบริหารจัดการทั้งในระยะสั้นและยาว เช่น

1. กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงิน เพื่อกำหนดนโยบายบริหารความเสี่ยงอัตราแลกเปลี่ยน กรอบการปฏิบัติงาน การพัฒนาระบบและจัดหาเครื่องมือเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงทางการเงิน เพื่อจำกัดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ซึ่งมีการประชุมร่วมกันเป็นประจำทุกเดือน
2. กำหนดให้มีคณะกรรมการสินเชื่อ เพื่อกำหนดกรอบการพิจารณาสินเชื่อ แนวปฏิบัติในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้ากลุ่มต่างๆ รวมถึงแนวทางในการจัดการลูกหนี้ที่ชัดเจน
3. มีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในการติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิด หากตลาดมีความผันผวนมาก จะรายงานเหตุการณ์และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงทางการเงินและคณะกรรมการสินเชื่อทันที เพื่อพิจารณาและตัดสินใจได้ทันต่อสถานการณ์
4. ใช้เครื่องมือทางการเงินที่หลากหลาย เพื่อบริหารความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนและมีการบริหารอัตราแลกเปลี่ยนด้วยการจับคู่รายได้และค่าใช้จ่ายที่เป็นเงินตราต่างประเทศสกุลเดียวกัน (Natural Hedge)
5. ใช้เครื่องมือการจัดอันดับความน่าเชื่อถือด้านเครดิต (Credit Rating) เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการออกหุ้นกู้และการขอสินเชื่อ รวมถึงใช้ในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยที่แข่งขันได้
6. ประสานงานและติดตามข้อมูลการขายน้ำตาลกับบริษัทอ้อยและน้ำตาลไทย จำกัด (อนท.) อย่างใกล้ชิดเพื่อประกอบการวางแผนในการซื้อขายอัตราแลกเปลี่ยนล่วงหน้าเพื่อให้สามารถบริหารต้นทุนได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ที่เกี่ยวข้อง	
ปัจจัยความเสี่ยง	5. การเปลี่ยนแปลงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ที่เกี่ยวข้อง
ประเด็นและผลกระทบที่สำคัญ	กฎหมายและนโยบายที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา รวมถึงการบังคับใช้ที่มีความเข้มงวด หากไม่ติดตามการเปลี่ยนแปลงและปรับตัวได้ทันต่อสถานการณ์ อาจทำให้องค์กรไม่ได้ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือตามแนวนโยบายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีผลกระทบตามกฎหมาย หรือทำให้ไม่สามารถปรับกลยุทธ์ ส่งผลต่อความสามารถแข่งขันได้ โดยในปี พ.ศ. 2567 มีการเปลี่ยนแปลงกฎหมายที่สำคัญ เช่น - ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดให้โรงงานต้องติดตั้งเครื่องมือหรืออุปกรณ์พิเศษเพื่อรายงานมลพิษอากาศจากปล่องโรงงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2567 - ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม (ฉบับล่าสุด) - ประกาศคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ เรื่อง มาตรฐานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ระบบคลาวด์ พ.ศ. 2567
การดำเนินการ	มุ่งเน้นการบริหารจัดการทั้งในระยะสั้นและยาว เช่น - กำหนดให้มีแนวปฏิบัติการทำกับดูแลการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มมิตรผล (Compliance Guideline) - กำหนดให้มีหน่วยงาน Compliance เพื่อรับผิดชอบ สนับสนุน การติดตามและประเมินความเสี่ยงของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และมีการติดตามกฎหมายใหม่ ร่วมกับตัวแทนของหน่วยงาน - นำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการติดตามการปฏิบัติตามกฎหมายมีประสิทธิภาพ ผ่านระบบ Compliance รวมถึงมีการจัดทำรายงานการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อรายงานต่อผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบอย่างสม่ำเสมอ - สร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้แก่พนักงานอย่างต่อเนื่อง เช่น จัดให้มีห้องสมุดกฎหมาย สื่อสารกฎหมายใหม่ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับทราบ ทุกวันที่ 15 ของเดือน

ความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล	
ปัจจัยความเสี่ยง	6. ความเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ (ภัยแล้ง)
ประเด็นและผลกระทบที่สำคัญ	ผลของเอลนีโญ ในช่วงปี พ.ศ. 2566 - พ.ศ. 2567 ส่งผลให้สภาพอากาศร้อนแล้งต่อเนื่อง อุณหภูมิสูงกว่าค่าเฉลี่ยปกติ รวมถึงมีปริมาณฝนตกต่ำกว่าค่าเฉลี่ยปกติ และมีความแปรปรวน โดยส่งผลกระทบต่อ - ภาคการเกษตร พื้นที่ปลูกอ้อยได้รับผลกระทบ ผลผลิตต่อไร่และค่าความหวานลดลง เนื่องจากความชื้นในดินต่ำ ปริมาณน้ำไม่เพียงพอต่อการเติบโตของอ้อย ทำให้เกษตรกรบางส่วนอาจเปลี่ยนไปปลูกพืชแข่งขันที่ทนต่อสภาพอากาศได้ดี อีกทั้งยังเพิ่มโอกาสในการเกิดเหตุไฟไหม้ในไร่อ้อยได้ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อยังวัฏจักรของธุรกิจต่อเนื่องอีกด้วย - ผลกระทบต่อการกักเก็บน้ำ เพื่อใช้ในกระบวนการผลิตของภาคอุตสาหกรรม นอกจากนี้ สภาพอากาศที่ร้อนแล้ง ยังส่งผลให้มีความเสี่ยงในการเกิดเหตุเพลิงไหม้เพิ่มขึ้น - แรงงานที่ต้องทำงานกลางแจ้ง อาจมีอาการขาดน้ำ หรือมีอาการป่วยอันเนื่องมาจากสภาพอากาศที่ร้อนจัด
การดำเนินการ	- ส่งเสริมพื้นที่ปลูกอ้อยในเขตพื้นที่ใกล้แหล่งน้ำและชลประทานให้มากขึ้น รวมถึงสนับสนุนให้มีการพัฒนาแหล่งน้ำ ทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่เพื่อให้ชาวไร่อ้อยมีน้ำใช้สำหรับการเกษตร และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำ - บริหารชาวไร่อ้อยกลุ่มเสี่ยง โดยติดตามการตัดอ้อยทุกสัปดาห์ เพื่อเฝ้าระวังไฟไหม้และใช้ภาพถ่ายดาวเทียมมาติดตามเรื่องการนำอ้อยเข้าหีบตั้งแต่เปิดหีบ ให้เตือนกำลังหีบอ้อยโดยเร็ว นำอ้อยที่อยู่ในพื้นที่เสี่ยงและมีการแข่งขันสูงเข้าหีบก่อนในช่วงต้นฤดู - สนับสนุนเทคโนโลยีและวิทยาการสมัยใหม่ เพื่อช่วยพัฒนาระบบการจัดการอย่างยั่งยืนตั้งแต่ไร่อ้อยสู่โรงงาน ภายใต้โครงการมิตรผลโมเดิร์นฟาร์ม (Mitr Phol ModernFarm) - หลักการ 4Rs: Resource Reduce Recycle และ Reuse ในการจัดการการใช้น้ำในกระบวนการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น นำน้ำจากอ้อยกลับมาใช้ในการผลิต การนำน้ำทิ้งหลังบำบัดกลับมาเป็นน้ำดิบต้นทุน การลดการใช้พลังงานในการผลิต การใช้พลังงานทางเลือกทดแทน และเปลี่ยนระบบบำบัดน้ำเสียแบบไม่เติมอากาศเป็นแบบเติมอากาศ เป็นต้น - มาตรการป้องกันและรับมือต่อเหตุเพลิงไหม้ เช่น การติดตั้งกล้องตรวจจับความร้อนโดยรอบบริเวณกองเก็บชานอ้อย การบดอัด และการจัดการพื้นที่กองชานอ้อย เพื่อลดโอกาสการลุกไหม้ และช่วยให้สามารถเข้าถึงพื้นที่ได้อย่างรวดเร็ว การฝึกซ้อมรับมือต่อเหตุเพลิงไหม้ และซ้อมแผนความต่อเนื่องทางธุรกิจอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เป็นต้น - การจัดการแรงงานในที่แจ้ง ด้วยการจัดเตรียมน้ำดื่มสะอาดอย่างเพียงพอ มีพื้นที่ในการพัก รวมถึงมีห้องพยาบาลที่พร้อมช่วยเหลือตลอด 24 ชั่วโมง